

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Skarga wniesiona dnia 14 maja 2004 r. przez L D S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-168/04)

(2004/C 273/55)

(Język postępowania: niemiecki)

Dnia 14 maja 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przez L D S.A. z siedzibą w Huerca de Almeria (Królestwo Hiszpanii), reprezentowaną przez M. Knospe, Rechtsanwalt. Przed Izbą Odwoławczą stroną była również Julius Sämann Ltd. z siedzibą w Zug (Konfederacja Szwajcarska).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji Urzędu z dnia 15 marca 2004 w sprawie R 326/2003-2 dotyczącej rejestracji znaku towarowego nr 252 288 w zakresie punktów 1 i 3;
- obciążenie pozwanego Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	skarżąca
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	znak graficzny „Aire Limpio” dla towarów i usług z klas 3, 5 i 35 (między innymi wyroby perfumeryjne; olejki eteryczne; perfumowane wyroby ulepszające powietrze i reklama) – zgłoszenie nr 252 288.
Właściciel prawa do znaku lub oznaczenia przeciwstawionego w sprzeciwie:	Julius Sämann Ltd.
Przeciwstawione prawo do znaku lub oznaczenia:	krajowy i międzynarodowy znak graficzny oraz wspólnotowy znak graficzny nr 91 991 w formie choinek z różnymi napisami dla towarów klasy 5 (odświeżacze powietrza)
Decyzja Wydziału Sprzeciwu:	Odrzucenie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej:

częściowe uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwu. Odrzucenie zgłoszenia dla towarów klas 3 i 5.

Zarzuty prawne:

naruszenie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94;
brak podobieństwa między oznaczeniami
naruszenie art. 73 rozporządzenia (WE) nr 40/94.

Skarga wniesiona dnia 21 czerwca 2004 r. przez Alaina Crespineta przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-261/04)

(2004/C 273/56)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 21 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga wniesiona przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Alaina Crespineta, zamieszkałego w Rosières (Belgia), reprezentowanego przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louis'a i Etienne'a Marchala, adwokatów, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie przyznania mu punktów pierwszeństwa w ramach awansów w roku 2003, jak również decyzji odmawiającej wpisania go na listę urzędników awansowanych do stopnia A5 w tym samym roku;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W sprawie tej skarżący sprzeciwia się odmowie awansowania go do stopnia A5 przez organ uprawniony do mianowania w ramach awansów w roku 2003 w konsekwencji przyznania mu za ten rok liczby punktów pierwszeństwa niewystarczającej do osiągnięcia progu punktów niezbędnych, by zostać wziętym pod uwagę do awansu.

Na poparcie swoich żądań skarżący podnosi:

- naruszenie art. 5, 7 i 26 Regulaminu pracowniczego,
- naruszenie art. 43 i 45 Regulaminu pracowniczego i Ogólnych przepisów wykonawczych,
- naruszenie zasady korelatywności między stopniem a stanowiskiem,
- naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań co do kariery,
- naruszenie zasady równego traktowania i zakazu dyskryminacji.

Skarżący twierdzi w szczególności, że przyznanie jednego punktu za każdy rok przepracowany w danym stopniu, tak jak to przewidziano w art. 12 ust. 3 Ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 Regulaminu pracowniczego, premiuje staż urzędników przewidzianych do awansu, bez uwzględnienia faktycznych zasług, którymi się oni wykazali podczas lat, co do których sporządzone zostały sprawozdania z oceny ich pracy.

Skarga wniesiona dnia 6 lipca 2004 przez Jean-Paula Keppenna przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-272/04)

(2004/C 273/57)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 6 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich złożona przez Jean-Paula Keppenna, zamieszkałego w Etterbeek (Belgia), reprezentowanego przez adwokata Paul-Emmanuela Ghislaina.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej mu podwyższenia ilości punktów pierwszeństwa DG przyznanych w ramach oceny pracowników za rok 2003 oraz odmawiającej awansowania skarżącego na stopień A5 w ramach awansowania za rok 2003;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 3000 euro tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący, urzędnik Komisji, zmierza do wykazania, że decyzja odmawiająca mu awansu jest sprzeczna z prawem, bowiem z

jednej strony stanowi ukrytą sankcję wobec niego w związku z jego przeniesieniem do Trybunału Sprawiedliwości w okresie od 1996 do 2003 roku, a z drugiej strony nie uwzględnia we właściwy sposób jego zasług.

Na poparcie swojej skargi skarżący wskazuje na:

- naruszenie zasady niedyskryminacji, naruszenie art. 2 ust. 1 ogólnych zasad stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego oraz nadużycie władzy;
- naruszenie art. 6 ust. 3, pkt ii) i ust. 4 lit. a) ogólnych zasad stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego oraz naruszenie zasady proporcjonalności;
- naruszenie art. 12 ust. 3 lit. a) ogólnych zasad stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego;
- naruszenie art. 2 ust. 1 akapit 2 ogólnych zasad stosowania art. 43 regulaminu pracowniczego;
- naruszenie art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego.

Skarżący pomocniczo wskazuje na naruszenie obowiązku uzasadnienia oraz zasad stosowania art. 45 regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona dnia 16 lipca 2004 r. przez Enviro Tech Europe Ltd. oraz Enviro Tech International Inc. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-291/04)

(2004/C 273/58)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 16 lipca 2004 r. Enviro Tech Europe, Ltd. z siedzibą w Kingston upon Thames, Zjednoczone Królestwo oraz Enviro Tech International, Inc. z siedzibą w Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki, reprezentowane przez C. Mereu'a i K. Van Maldegema, adwokatów, wniosły do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- I. stwierdzenie nieważności Dyrektywy Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 152, str. 1) w części dotyczącej zakwalifikowania nPB jako substancji wysoce łatwopalnej (R11) oraz należącej do Kategorii 2 pod względem toksyczności reprodukcyjnej (R60);